

люозни: често подъ натиска на силнитѣ на деня той извършваше неправди, разваляше туй, което вчера бѣ извършилъ, лижеше днесъ това, което вчера бѣ плюлъ. За всичко туй правѣше отговорни другитѣ. — Той получаваше всички вѣстници — и правителствени, и опозиционни, и дружеше дѣ тайно, дѣ явно съ всички: единъ день можеше всичко да стане. Най-умното е да се оставятъ нѣколко капи и отворени. Паритѣ за вѣстници смѣташе като изразходвани за необходимии кѣщи разноски.

Казахме, въ политиката Бойковски бѣше опортюнистъ. Той измѣни много на свободолюбивитѣ си идеи, които изнесе изъ Бойково и допълни въ видъ на доктрини въ Европа. Такъвъ бѣше и въ сѣмейния си животъ, но — малко по-рѣшителенъ и откровенъ. Докаждаха минути, когато си припомняше ергенството, когато съ голѣмъ страхъ съзираше голѣмата отговорностъ, която е зель като мжжъ и баща, искрено се възмущаваше отъ много нѣща, искаше му се за мигъ да отхвърли всичко отъ гърба си, да скъса оковитѣ и като разяренъ звѣръ да одуши тия, що го бѣха свързали, — но, най-послѣ, се помиряваше съ положението и съ съвѣстѣта си.

Днесъ вечеръта се случи една малка неприятностъ: Бойковска, разсърдена отъ заранѣта, не щѣ да дойде да вечера — и на обѣдъ тя зе само единъ-два залѣка и стана бързо — ако и да ходи и я настоятелно кани мжжъ ѝ нѣколко пѣти. Тя му отговори накъсо: че е болна. Бойковска често правѣше туй. Впрочемъ, тая срѣдня бѣше логически резултатъ на много и най-вече скорошни случки. Верѣдъ настѣпилитѣ обстоятелства възнението бѣше достигнало максималното си напрежение, и най-малкиятъ поводъ — ако го нѣмаше, щѣше нарочно да се създаде — бѣ достатъченъ да се прояви то по-осезателно. Обаче, нѣмаше голѣмъ страхъ, че ще избухне нѣкоя ужасна *bellum domesticum*! Сѣмейнитѣ спрѣчквания — а тѣхъ има почти въ всѣка кѣща — много приличатъ на планинскитѣ бури и лавици: посрѣдъ най-ясния лѣтенъ день появи се на небето нищожно облаче, слѣдъ малко се появи друго, третѣо... изведнажъ притъмнѣе, загърми, затрещи и липне